

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Tuesday, July 14, 2026, 11:13 AM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Openbaarheid, veiligheid en bestuurlijke verantwoordelijkheid: als beleid faalt, moet het veranderen

5.1.2.e

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 14 juli 2026 10:49

Aan: voorzitter@tweedekamer.nl

CC: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>; j.paternotte@tweedekamer.nl;
 r.brekelmans@tweedekamer.nl; j.klaver@tweedekamer.nl; g.wilders@tweedekamer.nl;
 h.bontenbal@tweedekamer.nl; b.eerdmans@tweedekamer.nl; l.dvos@tweedekamer.nl;
 h.vermeer@tweedekamer.nl; s.vbaarle@tweedekamer.nl; c.stoffer@tweedekamer.nl;
 christine.teunissen@tweedekamer.nl; m.bikker@tweedekamer.nl; j.dijk@tweedekamer.nl;
 j.struijs@tweedekamer.nl; l.dassen@tweedekamer.nl; g.markuszower@tweedekamer.nl;
 m.kcijzer@tweedekamer.nl

Onderwerp: Openbaarheid, veiligheid en bestuurlijke verantwoordelijkheid: als beleid faalt, moet het veranderen

[U ontvang niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. Meer informatie over waarom dit belangrijk is, vindt u op <https://aka.ms/LearnAboutSenderIdentification>]

Geachte voorzitters en fractievoorzitters,

De vraag is niet langer of er onder burgers ernstige zorgen bestaan over geweld, recidive en criminaliteit binnen delen van het asiel- en opvangsysteem. Die zorgen bestaan. De werkelijke vraag is of de Nederlandse politiek bereid is die zorgen met volledige feiten, meetbaar beleid en zichtbare consequenties tegemoet te treden — of opnieuw kiest voor ontwijking, versnipperde cijfers en geruststellende algemeenheden.

Na iedere ogenschijnlijk willekeurige steekpartij volgt hetzelfde bestuurlijke ritueel: de motieven zijn nog onbekend, de achtergrond van de verdachte wordt slechts gedeeltelijk bekendgemaakt en ieder mogelijk patroon wordt bij voorbaat behandeld alsof het benoemen ervan gevaarlijker is dan het geweld zelf.

Maar ‘willekeurig’ is geen verklaring. Het is een beschrijving van wat het slachtoffer zag. Voor de overheid begint het werk juist daar: wie was de dader, wat was zijn verblijfsstatus, waar verbleef hij, was hij eerder bekend bij politie, justitie, COA, gemeenten of buitenlandse autoriteiten, en welke signalen zijn gemist?

De eigen cijfers van de overheid laten zien dat het aandeel geregistreerde verdachten sterk verschilt tussen groepen binnen de opvang. Dat betekent niet dat hele bevolkingsgroepen schuldig zijn. Het betekent wel dat de politiek geen recht meer heeft om relevante verschillen te verbergen achter landelijke gemiddelden.

Een overheid die de noodzakelijke gegevens bezit maar ze niet inzichtelijk publiceert, vraagt niet om vertrouwen — zij eist blind vertrouwen. Een overheid die deze gegevens niet bezit, erkent dat zij een politiek en maatschappelijk explosief systeem bestuurt zonder de informatie die nodig is om het te beheersen. Beide situaties zijn onaanvaardbaar.

Daarom verzoek ik regering en parlement om op korte termijn:

1. Jaarlijks volledige cijfers te publiceren over moord, doodslag, poging daartoe, steekwapengeweld, zware

mishandeling, zedenmisdriven en beroving, uitgesplitst naar nationaliteit, geboorteland, verblijfsstatus, asielstatus, verblijf in opvang, leeftijd en geslacht.

2. Niet alleen absolute aantallen, maar ook bevolkingsgecorrigeerde en voor leeftijd en geslacht gecorrigeerde cijfers te publiceren.
3. Verdachten, vervolgingen, veroordelingen en recidivisten strikt van elkaar te onderscheiden.
4. Openbaar te maken hoeveel daders van ernstige geweldsdelicten vóór het incident al bekend waren bij politie, justitie, COA, gemeenten, zorginstanties of buitenlandse autoriteiten.
5. Een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar screening, informatie-uitwisseling, toezicht, recidive en de aanpak van personen die herhaaldelijk geweld plegen of een aantoonbaar gevaar vormen.
6. Een landelijk protocol vast te stellen voor verscherpt toezicht, vervolging, beveiligde opvang of detentie en — waar de wet dit toestaat — intrekking van verblijfsrechten en uitzetting van zware of herhaaldelijke geweldsplegers.
7. Binnen een vaste en openbare termijn aan de Kamer te rapporteren welke maatregelen worden ingevoerd, wie daarvoor verantwoordelijk is en aan welke resultaten het beleid wordt getoetst.

Beleid is geen geloofsartikel. Het verdient geen bescherming omdat het ooit met goede bedoelingen is ingevoerd. Als beleid aantoonbaar niet werkt, moet het worden gewijzigd. Als handhaving faalt, moet zij worden aangescherpt. Als de wet effectief optreden verhindert, moet de wet binnen de grenzen van de rechtsstaat worden aangepast.

Wat niet langer aanvaardbaar is, is dat burgers de gevolgen dragen terwijl bestuurders zich verschuilen achter taal, procedures en onvolledige statistiek.

Een humane asielpolitiek en een harde bescherming van de openbare veiligheid sluiten elkaar niet uit. Integendeel: een asielstelsel dat weigert misbruik, recidive en ernstige criminaliteit zichtbaar en doeltreffend aan te pakken, vernietigt uiteindelijk het maatschappelijk draagvlak voor bescherming van mensen die die bescherming werkelijk nodig hebben.

De politieke keuze is daarom eenvoudig.

U kunt dit vraagstuk nu beheersen met feiten, transparantie en gericht optreden. Of u kunt wachten tot ieder volgend incident het beeld bevestigt dat de politiek het probleem kende, de feiten niet volledig wilde tonen en verandering uitstelde omdat de waarheid ongemakkelijk was.

De eerste keuze vereist moed.

De tweede zal uiteindelijk niet meer uit te leggen zijn.

Ik verzoek u om een inhoudelijke reactie op de volgende vragen:

- Welke delictspecifieke gegevens worden momenteel verzameld naar nationaliteit en verblijfs- of asielstatus?
- Welke gegevens worden niet verzameld of niet gepubliceerd, en waarom niet?
- Wanneer worden deze gegevens volledig en controleerbaar openbaar gemaakt?
- Welke concrete beleidswijzigingen volgen wanneer blijkt dat bepaalde maatregelen onvoldoende werken?
- Welke termijn stelt u zichzelf om aantoonbare resultaten te boeken?

De veiligheid van burgers is geen communicatiedossier. Zij is de eerste verantwoordelijkheid van de staat.

Als het beleid niet werkt, moet het veranderen.

Hoogachtend,

5.1.2.e

Dcn Haag